

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

6 december 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de stand van zaken van het statuut van de vrijwilliger

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toekenning van technische hulpmiddelen aan blinde of slechtziende 65-plussers

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over grootschalig onderzoek naar autisme

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 6 december 2001

VOORZITTER : Mevrouw Patricia Ceysens

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.06 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de stand van zaken van het statuut van de vrijwilliger

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Gardeyn tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de stand van zaken van het statuut van de vrijwilliger.

Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, 2001 werd uitgeroepen tot het Jaar van de Vrijwilliger. De bedoeling was het belang van de vrijwilliger te belichten en te benadrukken en tegelijkertijd te zorgen voor ondersteuning. Het is immers niet meer vanzelfsprekend om zich vrijwillig te engageren. Volgens sommigen zijn extra stimulansen nodig.

Mevrouw de minister, u hebt deels op Vlaams niveau en deels in samenwerking met de federale overheid een aantal initiatieven aangekondigd met betrekking tot het zogenaamde statuut van de vrijwilliger. Daar zijn onder meer verzekerings-, financiële en juridische aspecten mee gemoeid.

Het Jaar van de Vrijwilliger loopt stilaan ten einde. Mevrouw de minister, wat is de stand van zaken ? In hoeverre werden de vrijwilligersbewegingen betrokken bij de realisatie van dit statuut ? Plant u nog andere initiatieven ?

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mevrouw de voorzitter, ik deel de bekommernissen van mevrouw Gardeyn. Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen hebben we dit specifieke onderwerp eveneens behandeld.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, geachte leden, gisteren werd in de congreszaal van het Huis der Parlementsleden het Jaar van de Vrijwilliger plechtig afgesloten. Er is echter nog steeds geen statuut, maar het is wel op komst.

De Vlaamse overheid heeft precies 1 jaar geleden haar planning inzake het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger voorgesteld. Op een cartoon stond Sinterklaas afgebeeld. De tekst was : 'Ook hij werkt met veel vrijwilligers'. Hij kon vannacht weer uitrukken.

Een jaar geleden hebben we ons sterk gemaakt dat we van het internationaal jaar werk zouden maken en dat we ons zouden inschrijven in de vier grote lijnen die door de Verenigde Naties naar voren werden geschoven. Dit houdt in dat we de vrijwilligers meer willen erkennen voor hun inzet, het vrijwilligerswerk willen bevorderen, hen een statuut willen bezorgen en de organisaties die een beroep doen op vrijwilligers beter willen ondersteunen.

Drie van de vier punten zijn voornamelijk een Vlaamse bevoegdheid. Over de uitwerking van het basisstatuut hebben we minder te zeggen. In juni 2001 hebben de Vlaamse ministers zich geconcentreerd rond een actie waarbij mensen werden uitgenodigd bedankkaarten te sturen naar vrijwilligers die veel betekenen in hun leven. De kaarten werden verspreid via een aantal tijdschriften. Dit resulteerde in een meer dan behoorlijk succes.

De ministers hebben er zich ook toe verbonden de vrijwilligers in hun sector in de bloemen te zetten.

Vogels

In onze sector hebben we dat letterlijk gedaan. We hebben 20.000 bloemenpins uitgedeeld in het hele land. Ik heb dat met veel plezier gedaan. Na het Jaar van de Vrijwilliger ben ik meer dan ooit overtuigd van het belang van hun werk.

We hebben de VOI's ertoe aangezet een aantal zaken te organiseren. Gisteren stelde een federaal parlamentslid voor een standbeeld op te richten voor de Onbekende Vrijwilliger. Dat is echter al gebeurd. Het Vlaams Fonds heeft naar aanleiding van zijn tienjarig bestaan de opdracht gegeven een mooi standbeeld te maken. De bedoeling was om het in het Vlaams Parlement een plaats te geven. Blijkbaar moest dit worden voorgelegd aan allerlei commissies, die moesten nagaan of het beeld in het interieur paste. De voorzitter van het Vlaams Parlement heeft uiteindelijk het verzoek afgewezen. Dat is spijtig. Tijdens de rondleidingen komen er immers heel wat vrijwilligers op bezoek. Het standbeeld staat nu in de hal van het gebouw van het Vlaams Fonds. Ook daar komen uiteraard veel vrijwilligers over de vloer. We hebben dus wel degelijk getracht om de vrijwilliger op een originele manier in de bloemetjes te zetten.

Daarnaast hebben we ons ingespannen om ook de organisaties die met vrijwilligers werken te ondersteunen. De regering heeft besloten samen met de provinciale steunpunten een aantal vormingssessies te organiseren en goede praktijkvoorbeelden uit te wisselen. Dit gaat van het werven, vertroetelen tot het behouden van vrijwilligers. In juni hebben we daarrond een brochure uitgegeven. Hierin tonen een aantal organisaties in de welzijns- en gezondheidssector aan hoe ze met vrijwilligers omgaan. We hebben een oproep gedaan om meer goede voorbeelden te krijgen. Dit heeft 120 voorstellen opgeleverd.

Eergisteren heeft onze sector het jaar afgesloten in het Koninklijk Museum in Antwerpen. Daar werden de oorkonden aan goede vrijwilligersorganisaties uitgereikt.

Een belangrijk punt is het versterken van vraag en aanbod van vrijwilligers. In dat verband hebben we nauw samengewerkt met de provinciale steunpunten. De samenwerking wordt voortgezet en versterkt omdat er een heel grote nood is aan contac-

ten tussen vrijwilligers en organisaties. Er zijn acties opgezet rond drie doelgroepen. De laatstejaars uit het secundair onderwijs krijgen de mogelijkheid om twee halve dagen stage te lopen. De hogeschoolstudenten zetten we aan om voor hun eindwerk een stage te doen in een organisatie die met vrijwilligers werkt. We hebben ook afspraken met zes grote bedrijven. De bedoeling is om werknemers die bijna op pensioen gaan te informeren over het aanbod van vrijwilligerswerk. De contacten met de organisaties lopen via de steunpunten. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Dexia en andere bedrijven werken hieraan mee.

Het uitwerken van een statuut is in de eerste plaats een federale bevoegdheid. We hebben voorgesteld om hieraan mee te werken. We hebben alle suggesties die naar aanleiding van het overleg met vrijwilligersorganisaties naar voren werden gebracht, gebundeld. Deze reacties kan men terugvinden op de website. Andere organisaties konden daar op reageren. Alle informatie werd plechtig aan de federale parlementaire commissie en aan regeringscommissaris mevrouw Van Gool overgemaakt. Zij is door de regering aangeduid om het opstellen van het statuut op te volgen.

Er bestaat een intersectoraal overzicht in Vlaanderen waarmee men kan nagaan welke noden een bepaalde organisatie heeft en hoe daarop kan worden ingespeeld. De parlementaire commissie heeft trouwens een aantal van de deelnemende adviesraden uitgenodigd op hoorzittingen.

De federale commissie van de Kamer heeft vorige week haar werkzaamheden afgerond en een wetsvoorstel ingediend. Het gaat naar mijn mening om een goed wetsvoorstel, waar heel hard aan is gewerkt en waar een grondig debat aan voorafging. Het zal niet meer worden goedgekeurd in het Jaar van de Vrijwilliger, maar dat vind ik niet zo erg. Mijns inziens is het een goede zaak dat we dit jaar hebben gebruikt om het voorstel behoorlijk voor te bereiden. Volgend voorjaar zal het hopelijk worden goedgekeurd.

Het voorstel voorziet in een kaderstatuut en sluit bijkomende initiatieven niet uit. Bloso financiert bijvoorbeeld een algemeen verzekeringssysteem voor vrijwilligers van de aangesloten clubs. Zoiets blijft mogelijk.

Vogels

Het Jaar van de Vrijwilliger heeft in Vlaanderen heel wat in beweging gebracht. Vanzelfsprekend volstaat het niet om de vrijwilligers eens een jaar in de bloemetjes te zetten, want ze moeten permanent aandacht krijgen. Het staat in ieder geval vast dat er eindelijk een statuut komt.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het doet me plezier dat het Jaar van de Vrijwilliger tot concrete resultaten heeft geleid. Als Vlaanderen niet nalaat een duwtje in de rug te geven, dan zal het vrijwilligersstatuut binnen afzienbare tijd realiteit zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toekenning van technische hulpmiddelen aan blinde of slechtziende 65-plussers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Roegiers tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toekenning van technische hulpmiddelen aan blinde of slechtziende 65-plussers.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, naar aanleiding van de Internationale Dag van de Witte Stok verklaarde mevrouw Van Gool, de regeringscommissaris voor Sociale Zekerheid, dat alle blinden en slechtzienden recht hebben op technische hulpmiddelen, ongeacht hun leeftijd. Deze hulpmiddelen zijn zeer belangrijk voor de autonomie en sociale integratie van oudere personen.

Mevrouw de minister, de commissaris gaat met deze verklaring wellicht haar bevoegdheid te buiten, aangezien de toekenning van deze hulpmiddelen behoort tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten. Van de 14.000 blinden of slechtzienden in Vlaanderen is twee derde 65-plussers. Op basis van een leeftijdsgrens wordt aan een groeiende groep bejaarden het recht op een hogere levenskwaliteit ontzegd. De heer Niessen, minister

van Welzijn van de Duitstalige Gemeenschap, heeft dit al ingezien en schafte de leeftijdsgrens af. Elke blinde of slechtziende heeft er nu recht op technische hulpmiddelen.

Mevrouw de minister, ongetwijfeld bent u op de hoogte van deze situatie. Aanvaardt u deze discriminatie van personen die op oudere leeftijd blind of slechtziend worden, enkel en alleen omdat ze ouder zijn dan 65 ? Overweegt u om dit discriminerende onderscheid af te schaffen ?

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, deze situatie is inderdaad schrijnend. Het is dan ook belangrijk dat u tegemoetkomt aan deze vraag.

Ik ben het niet eens met het arrest van het Arbitragehof, dat stelt dat er geen sprake is van discriminatie omdat het Vlaams Fonds er is voor de integratie. Het lijkt wel alsof 65-plussers niet meer onder de mensen hoeven te komen en geen recht meer hebben om hun krant te kunnen lezen. Een tweede argument van het Arbitragehof is dat deze mensen terecht kunnen in de ouderensector. Dat is onjuist : dit opvangcircuit is niet in de eerste plaats gericht op het aanbieden van hulpmiddelen.

Natuurlijk moeten de ouderen- en de gehandicaptensector meer naar elkaar toegroeien. Momenteel kunnen oudere mensen met een handicap echter bijna nergens terecht voor hulpmiddelen, en daarom hebben we over dit onderwerp een voorstel van decreet ingediend.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik deel de bekommernissen van de heer Roegiers en mevrouw Becq.

Tijdens de voorbereiding van de zorgverzekering heb ik uitdrukkelijk gezegd dat die de hulpmiddelen voor 65-plussers moet omvatten. De ziekenfondsen vonden dat waanzin. Momenteel loopt er in opdracht van mijn administratie een onderzoek naar de discriminaties van 65-plussers. Ik voorspel dat een van de allerbelangrijkste discriminaties die dit onderzoek zal aantreffen, er een is die we zelf organiseren, namelijk het onderscheid dat het Vlaams Fonds maakt tussen mensen jonger en ouder dan 65. Dit onderscheid geldt niet alleen voor materiële bijstand, maar ook voor residentiële zorg. Ik ben me er heel goed van bewust dat die discriminatie bestaat, maar om ze op te heffen is een pak geld nodig.

De oorzaak van deze discriminatie is dat het Vlaams Fonds de functies heeft overgenomen van het oude Fonds voor Medische, Sociale en Pedago-

Vogels

gische Zorg voor Gehandicapten – het zogenaamd Fonds 81 – en het oude Rijksfonds voor Sociale Reclassering van Mindervaliden. Dat laatste had als doel mindervaliden terug in te schakelen in het reguliere beroepsleven. Vandaar dat de leeftijdsgrens voor inschrijving in het Rijksfonds gelijk was aan de toenmalige pensioenleeftijd. De door het Vlaams Fonds gehanteerde leeftijdsgrens van 65 jaar is vastgelegd in artikel 2 § 1 van het oprichtingsdecreet, dat volgens het arrest van 15 november 1999 van het Hof van Cassatie als volgt moet worden gelezen : ‘Het decreet is niet toepasselijk op personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar hebben bereikt en die vóór de dag van hun 65ste verjaardag geen aanvraag tot inschrijving hebben ingediend’. Artikel 6 van het besluit over de individuele materiële bijstand vult dit aan. Op basis van een uitspraak van het Arbitragehof kunnen ook personen van 65 jaar of ouder een tussenkomst krijgen als ze ingeschreven waren bij het Rijksfonds, het Fonds 81 of het Vlaams Fonds vooraleer hij of zij 65 jaar werd, en als die tussenkomst betrekking heeft op een aandoening die men reeds had vooraleer men 65 was. Het werkterrein van het Vlaams Fonds is dus uitgebreid. Men aanvaardt dat de zuivere sociale reclassering op arbeidsvlak niet volstaat om de sociale integratie te verwezenlijken.

De grote groep van 65-plussers die pas na zijn 65ste het slachtoffer wordt van allerlei fysische beperkingen en handicaps en daardoor niet meer sociaal optimaal kan functioneren, blijft in de kou. Blinden en slechtzienden vormen slechts een klein gedeelte van die groep. Het aantal 65-plussers dat slechthorend of minder mobiel wordt, neemt elk jaar toe. Het wegwerken van de leeftijdsdiscriminatie voor de individuele materiële bijstand zou de factuur enorm doen stijgen. Ik heb naar aanleiding van een interpellatie cijfers opgevraagd.

Mevrouw Becq heeft in haar voorstel van decreet geschreven dat de uitgaven ongeveer 50.000 frank per persoon zouden bedragen.

De technologische ontwikkelingen zorgen voor een enorme stijging van de kosten voor individuele materiële bijstand. Twintig jaar geleden bestonden er geen computers met aangepaste leesregels voor blinden. Toen bestonden er enkel loepen, en die waren natuurlijk veel goedkoper. De doventelefoon is een ander voorbeeld. Om de mobiliteitsproblemen aan te pakken, moet men dikwijls een traplift in de woning aanbrengen, aangepast aan de rolstoel. Rekening houdend met alle aanpassingen

kost dat gemiddeld voor mobiliteitsproblemen 1.067.000 frank per aanvraag. Om de gezichtsproblemen aan te pakken, heeft men soms een tv-loep nodig. Zo’n loep kost 118.600 frank. Een communicatietoestel om spraakproblemen weg te werken, kost 150.000 frank. Geluidsoverdrachtstoestellen en een fax met lichtflitsstelsysteem kosten 80.000 frank. De bedragen lopen enorm op.

Volgens een eerste ruwe berekening van het Vlaams Fonds zou het aanbieden van dit alles aan dezelfde voorwaarden een meerkost van minstens 16 miljard frank impliceren. Dat is op termijn niet betaalbaar. Het is daarom goed dat we via de zorgverzekering de eerste bijdragen innen om ook 65-plussers een vorm van individuele materiële bijstand te verschaffen. Op termijn moet er misschien een uniforme regeling komen. Vandaag heb ik daar geen zicht op. U weet dat de noden van het Vlaams Fonds immens groot zijn. Het is dus op dit ogenblik niet opportuun om de individuele materiële bijstand ook aan de 65-plussers te verlenen. Men kan dat immers niet enkel voor blinden en slechtzienden doen, want dat zou een bijkomende discriminatie zijn. Dit is een heikel punt, dat ik ongetwijfeld nog verscheidene keren voor de voeten geworpen zal krijgen. Ik kan u daarover enkel in alle eerlijkheid mijn mening geven.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Ik ben gedeeltelijk tevreden met het antwoord van de minister. Ik verheug me erover dat u erkent dat het om een discriminatie gaat en dat we ons daar niet mogen bij neerleggen. Ik begrijp ook uw bekommernis : naar aanleiding van een vraag om uitleg kunnen we niet zomaar eventjes beslissen om 16 miljard frank extra uit te geven. In elk geval staat er vanalles op stapel. Mevrouw Becq heeft een voorstel van decreet ingediend. In verband met de zorgverzekering bieden er zich enkele gelegenheden aan om over deze materie eens grondig na te denken. De samenleving vergrijst, en daarom hebben we tot taak de ouderen bij het maatschappelijk leven te betrekken. Ik wil niet vooruitlopen op het debat, maar daarover moeten we het op korte termijn toch hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over grootschalig onderzoek naar autisme

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over grootschalig onderzoek naar autisme.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, uit de pers heb ik begrepen dat de Vlaamse Vereniging voor Autisme een vrij grootschalig onderzoek naar autisme en vooral naar de diagnostiek ervan zal doen. De VVA wil het instrumentarium verfijnen om de diagnoses zo snel mogelijk te kunnen stellen. Dat is lovenswaardig, want hulpverlening wordt moeilijker naarmate de kinderen ouder worden. Het onderzoek zal zich richten op kinderen uit de eerste en tweede kleuterklassen die aan de hand van steekproeven zullen worden aangeduid. Kleuterleidsters vertellen me echter dat de directies hen al vragen om na te gaan wie daarvoor in aanmerking komt. Waakzaamheid is dus geboden vanwege de onderzoekers.

Dat onderzoek kan een belangrijke stap betekenen voor het preventief beleid. Ik hoor immers dat er discussie is over de prevalentie, over het aantal mensen met autisme bij de bevolking. Sommigen maken er zich al lachend van af door te zeggen dat op de duur iedereen als autistisch wordt beschouwd. Er zijn internationale gegevens die stellen dat 1 op 200 mensen autistisch is.

Ik vermoed dat er naar aanleiding van het onderzoek heel wat meer situaties bekend zullen raken. Binnen de specifieke groep van personen met autisme zullen de normaal begaafden met deze handicap naar boven komen. Deze groep manifesteert zich sterker. In de gehandicaptensector hebben kinderen en volwassenen met autisme ten dele hun plaats verworven. Heel veel ouders van normaal begaafde kinderen met autisme vinden dat ze nu in de kou staan. Mevrouw de minister, ik vrees dat er naar aanleiding van dit onderzoek nieuwe problemen zullen opduiken en dat de vraag naar een sterk gediversifieerde hulpverlening aan bod zal komen.

Tijdens de begrotingsbesprekingen hebben we het ook gehad over de wachtlijsten. Tijdens de vorige legislatuur is er begonnen met het stroomlijnen. Als er bij kinderen autisme wordt vastgesteld,

moet er gezorgd worden voor hulpverlening. Moeten de personen die werden gedetecteerd, op de wachtlijst worden gezet ? Normaal begaafde personen met autisme hebben geen acute nood aan residentiële opvang. Ze hebben misschien wel nood aan voldoende uitgebouwde ambulante thuisbegeleiding. Misschien vindt men dat dit niet acuut is.

Mevrouw de minister, er werd een goed preventief initiatief opgestart. Als kinderen worden gedetecteerd, moet de hulp voldoende gediversifieerd zijn. Zullen de mensen niet eerst op wachtlijsten worden geplaatst vooraleer ze op hulp kunnen rekenen ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het antwoord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het onderzoek werd niet georganiseerd door het Vlaams Fonds. Het is de Vlaamse Vereniging voor Autisme die vertegenwoordigers van het Vlaams Fonds heeft gevraagd in de stuurgroep te zetelen. Het onderzoek moet worden geplaatst binnen een ruimer gamma van acties die de Vlaamse Vereniging voor Autisme verricht. Het stellen van een goede diagnose is daarbij de hoofdbekommernis. Dit is ook één van de conclusies van de werkgroep Autisme binnen het Vlaams Fonds, waar ook de Vlaamse Vereniging voor Autisme en professor Roeyer van de Universiteit Gent deel van uitmaken. Ze stelt dat er moet worden gezorgd voor een snellere en betere diagnose, zodat er op een gepaste wijze kan worden gereageerd.

Het is moeilijk om vooruit te lopen op de resultaten van het onderzoek. Wel wordt hoe langer hoe duidelijker dat autisme een deksel is dat op vele potjes past. Het onderzoek heeft als titel 'Autisme'. Een aantal ouders en mensen die slecht geïnformeerd zijn over de autismspectrumstoornissen kunnen daardoor in paniek raken. Dit kan leiden tot een overbevraging van het hulpaanbod.

Het is dan ook een goede zaak dat het Vlaams Fonds het onderzoek, dat vier jaar duurt, van zeer nabij volgt, zowel wat de resultaten als de remediëring betreft. De bedoeling is dat we met de bestaande middelen op tijd kunnen inspelen op de hulpverlening. Ik denk daarbij aan de thuisbegeleiding. De integrale jeugdhulpverlening en de centra voor geestelijke gezondheidszorg moeten een antwoord formuleren.

Het is duidelijk dat de hulpverlening nog niet is uitgebouwd om tegemoet te komen aan alle noden van mensen met autisme. Personen met autisme vormen voor het Vlaams Fonds een prioritaire

Vogels

doelgroep. De afgelopen jaren werden dan ook heel wat inspanningen geleverd om het specifieke aanbod aan te passen en te moderniseren. We hebben dan ook middelen uitgetrokken om het Kenniscentrum voor het Autisme verder uit te bouwen. We willen geen nieuw centrum oprichten. De bestaande knowhow moet ter beschikking worden gesteld van het Vlaams Fonds. Het fonds moet immers op het terrein een gehandicaptenbeleid uitwerken.

In tegenstelling tot Vlaanderen erkennen de Franstaligen autisme niet als handicap. De kosten worden er doorgeschoven naar het Riziv. Dat is één van de redenen waarom de scheeftrekking zo groot is. Ze behandelen een aantal handicaps als chronische ziektes. Dossiers over niet-aangeboren hersenaandoeningen, opgelopen ten gevolge van een verkeersongeval, worden door de Franstaligen doorgeschoven naar het Riziv.

Vlaanderen heeft in het verleden al heel wat inspanningen geleverd. Dit onderzoek moet ertoe leiden dat de zaak van zeer nabij wordt gevolgd en dat er voor een remedie wordt gezorgd, zowel wat de hulpverlening als de informatie betreft. We moeten dan ook nauwe contacten onderhouden met Onderwijs. Die sector moet zorgen voor de psychologische opvolging van het onderzoek. Voor een ouder is het niet evident als men zegt dat zijn kind autistisch is.

We hebben inderdaad geopteerd om voor 2002 de meest dringende gevallen die op de wachtlijsten staan, te helpen. Het is niet omdat iemand een nieuwe klacht heeft, dat die niet dringend is. In die zin zijn de wachtlijsten een zeer dynamisch gegeven. Ze worden om de zes maanden aangepast. De middelen zullen echter steeds te gering zijn. Dit

jaar is er 800 miljoen frank meer ingeschreven. Dat is zeer veel. Iedereen weet echter dat dit niet voldoende is. De volgende jaren moeten we verder investeren in zorg voor personen met een handicap en zorg voor ouderen.

Samenvattend kan ik zeggen dat dit onderzoek niet uitgaat van het departement Welzijn. We staan er in het algemeen positief tegenover, hoewel we een aantal opmerkingen hebben van ondergeschikt belang. We zijn bereid om in te gaan op de vraag om vertegenwoordigers van het Vlaams Fonds op te nemen in de stuurgroep.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is belangrijk toch iets te doen voor de betrokken ouders, ook al is thuisbegeleiding niet altijd mogelijk. De oprichting van een specifiek kenniscentrum is een goede zaak. Zo'n centrum kan wellicht de ouders en het onderwijs informeren en begeleiden. Als een kind wordt onderzocht, mag dat geen aanleiding vormen voor paniecreacties.

Minister Mieke Vogels : Het kenniscentrum zal voorzien in opvoedingsondersteuning voor de ouders van kinderen met een autismespectrumstoornis. Zij weten vaak niet goed hoe in te spelen op de specifieke noden van hun kinderen, vooral als de diagnose pas op latere leeftijd wordt gesteld. Hen daarbij helpen, is een belangrijke uitdaging. De problemen van deze kinderen zijn ook heel uiteenlopend. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor mensen met niet-aangeboren hersenletsels.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.53 uur.*
